

จะรู้ได้อย่างไรว่าเริ่ม...แก่

นำเสนอเมื่อ : 11 พ.ย. 2551

จะรู้ได้อย่างไรว่าเริ่ม...แก่...แล้วนะ

คนเราตอนเป็นเด็กก็อยากจะมีอะไร จะได้อะไรเป็นอิสระรับผิดชอบตัวเองได้โดยไม่ต้องมีพ่อแม่มาคอยควบคุม แต่พอโตเป็นผู้ใหญ่จริง ๆ แล้ว กลับกลัวการที่จะเติบโตต่อไปหรือไม่อยากกลายเป็นผู้สูงอายุ (Seniority) ในที่ทำงานสาเหตุก็...ก็เพราะกลัวคนเขาว่าแก่นั่นเอง แต่ก็เหมือนกันที่บางคนอายุไม่เท่าไร แต่ด้วยหน้าที่การงาน และบทบาทบังคับให้ต้องทำอะไรบางอย่างตลอดเวลาเพราะเกรงว่าจะขาดความเชื่อถือ แต่สัก ๆ ในจิตใจมนุษย์ทุกคนนั้นใคร่ไม่มีอะไรที่อยากจะทำเร็วหรือช้า ไม่เช่นนั้นจะเกิดสถานการณ์เสริมความงามกันเต็มบ้านเต็มเมืองหรือแต่อย่างที่เราเห็นว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่มีใครหลีกเลี่ยงได้ บางคน อาจตั้งใจเสริมแต่งใจคนคนอื่น ๆ คาดเดาอายุไม่ได้ แต่สิ่งหนึ่งที่เราพอประเมินและสังเกตได้บ้างก็คือ **พฤติกรรมที่แสดงออก**

คนโบราณตั้งข้อสังเกต **กิริยาอาการของคนเข้าชั้น แก่ไว้ 3 ประการ** คือ “กินของขม **ขมเด็กสาว** และ **เล่าความหลัง**” นั่นเพราะว่าคนทั่ว ๆ ไปรวมถึงเด็ก ๆ มักจะไม่ชอบของขม เพราะรู้สึกว่ามีรสขมมากกว่าหวานเป็นลม ขมเป็นยา ก็ตาม ดังที่เราจะสังเกตเห็นว่าคนที่เริ่มรู้สึกจะชอบของขม เช่น สะเดาลวก มะระต้ม ขะอมทอด คือคนที่เริ่มมีอายุมากขึ้นเพราะการรับประทานอาหารหวานมากเกินไปก็เกรงว่าจะป่วยเป็นโรคเบาหวาน เป็นต้น ดังนั้นใครก็ตามที่เคยไม่ชอบอาหารรสขม แต่มารู้สึกเอร็ดอร่อยเอาในตอนนี้ ก็ฟังคำนี้ไว้เถิดว่าท่านกำลัง **แก่**

คนเมื่ออายุมากขึ้นเนื้อหนังก็หยาบเนียน เมื่อมองดูสังขารตัวเองไม่เป็นที่น่าพอใจ แต่เมื่อหันไปมองดูเด็ก ๆ รุ่นใหม่เนื้อหนังเต่งตึง ผิวพรรณสดใสดูแล้วช่างเพ้อฝันเพ้อฝันเจริญหูเจริญตา และยิ่งถ้าเป็นหนุ่มๆผู้ชายด้วยแล้วเมื่อหันกลับมามองดูหนุ่มๆผู้หนึ่งที่เป็นคู่เคียงเคียงหมอนของตนแล้วทำให้เกิดความรู้สึกอยากสัมผัสกับของเต่งตึงเข้าตำรา **“ไว้แก่อยากกินทุเรียนอ่อน”** มีคนกล่าวไว้ว่าผู้หญิงก็เหมือนมะม่วง **กินตอนอ่อนก็เปรี้ยว**หน่อย แต่รสชาติก็ทำให้ผู้ชายระชุ่มกระซวยดี ถ้ากินตอนแก่ ๆ ก็ **มัน ๆ ทีเดียว** **กินตอนสุกก็ชุ่มฉ่ำ ๆ** กินตอนช้ำ ๆ ก็ **ล่อล่อไม่เลอะมือ** (ผู้ชายก็คงไม่แตกต่างกัน) ดังนั้นหลายคนจึงมักอยากจะทำมะม่วงอ่อนที่มันจะเข้าคุณผู้หญิงผู้ชายทั้งหลายคนจึงมักอยากจะทำมะม่วงก่อนที่มันจะเข้าคุณผู้หญิงผู้ชายทั้งหลาย ระวังเถิดเถิดท่านเผ้าแต่ไฟหาของอ่อน ๆ เอา ๆ ละก็ ระวังไว้เถิดว่า **แก่** แล้วและเขาเรียกว่า **“เผาหัว”**

ลักษณะของคน **แก่** อีกประการหนึ่ง คือ ชอบเล่าเรื่องความหลัง เหมือนดังคำกล่าวที่ว่า **“คนหนุ่มสาวชอบมองไปข้างหน้า คนชราชอบมองไปข้างหลัง”** คนหนุ่มสาวอยู่ด้วยความหวัง คนชราอยู่ด้วยความทรงจำ” ถึงแม้วันคืนจะไม่หววนกลับทั้งใจแต่เรื่องราวเก่า ๆ ที่สัมผัสกับรอยยิ้มของความซึ้ง เรื่องเก่า ๆ ใญ่อดีตกาลจะกลายเป็นเรื่องเล่าขานสิ่งของที่เก่าแก่แต่มีคุณค่าจะกลายเป็นมรดก คนที่ **แก่** ไปทุกวัน ซึ่งถ้าเป็นผู้ที่มีคุณงามความดีไม่มีแถมทำร้าย ใจเยอะอาจจะกลายเป็นคนชราหน้าตาที่ดี

ฟังเรื่องเล่าแล้วคิดว่าหากผู้ใดมีพฤติกรรมดังที่กล่าวมา **“ชอบกินของขม ชอบชมเด็กสาว และชอบเล่าความหลัง”** นั่นคือสัญญาณแห่งความ **แก่** มาเตือนนั่นเอง เวลาช่วงหน้าก็เหลืออยู่น้อยเต็มที จะตายวันตายพรุ่งไม่มีใครหยั่งรูได้ดังนั้นเรา **ควรสร้างความดี**แก่ผู้คนและสังคมไว้เยอะ ๆ จะดีกว่าเพราะทว่าคนเราต้องรู้จักลดความโลภ ลดความอยาก ลงเสียบ้าง เพราะ **ถ้าทุกคนได้ทุกอย่างดังที่คิด สิ้นชีวิตจะเอาของกองไว้ไหน** จะได้อะไรบ้างเสียบ้างปะไร สังขารใครสังขารมันเท่านั้นเอง